

i Stat paa dette Produkt, thi en Stigning er jo en naturlig Følge af Befolkningens Tilvækst; allerede deri ligger en naturlig Grund til en jævn Stigning. Kommer man ind paa en Forhøjelse, er der imidlertid nogen Chance for, at Forbruget vil aftage, hvis Forhøjelsen nemlig, som jeg tror, vil influere paa de mindre Bryggeriers Afsetning, medens de større Bryggerier maaste ville holde Prisen. Jeg kan altsaa for mit Bedkommende kun fraraade at stemme for det fremkomne Endringsforslag.)

Scharling: Stønt jeg kan anerkende den Smødefommen, som det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Neergaard) og den Gruppe, han repræsenterer, have vist ved at stille det foreliggende Endringsforslag, kan jeg dog ikke tilraade at stemme for det. Jeg har, i Forening med mine Medforslagsstillere, saa godt det kunde lade sig gøre i den korte Tid, der er hengaaet siden første Behandling, forhandlet om dette Spørgsmaal, og det er derefter nærmest blevet os klart, at der netop her foreligger adskillige Momenter, som trænge til en nærmere Opklaring, før man kan tage en endelig Position, og at denne Opklaring netop vil kunne fremkomme gennem Toldkommissionen. Jeg er i og for sig tilbøjelig til at give den ærede Forslagsstiller Ret i, hvad han sidst udtalte, at Raastofferne for Ølbryggerierne ere sunkne i Pris, uden at Øllet i tilsvarende Grad er sunket, men det er fra anden Side blevet gjort gældende, at der er andre Udgifter, som samtidig ere stegne saaledes, at det paastaas, at der i Virkeligheden ikke er indtraadt nogen egentlig, i alt Fald ikke nogen følelig Nedgang i de samlede Produktionsomkostninger. Ligeledes har jeg den Formening, at de store Bryggerier nok ville kunne bære denne Kronens Paalæg, og at de maaste ikke ville gøre noget Forsøg paa at lægge den over paa Konsumenterne, men det er fra anden Side gjort gældende, at det vil være umuligt for de mindre Bryggerier at bære den, og at de ville blive nødsagede til at lægge den over paa Konsumenterne eller ogsaa staa Fare for selv at gaa til Grunde i Konkurrencen med de større Bryggerier. Det forekommer mig, at disse forskellige Momenter trænge til en lidt nærmere Overvejelse, inden man træffer en mere definitiv Afgørelse af Spørgsmaalet, og at dette netop taler for at lade Spørgsmaalet bero og blive staaende ved det i Øjeblikket gældende, indtil en saadan Undersøgelse har fundet Sted, hvilket efter min Formening maatte ske inden den Frist, som er givet i det foreliggende Lovforslag. Jeg kunde derfor

ønske indtil den Tid hellere at staa frit i saa Henseende end allerede nu at have truffet en Afgørelse ved at tage en Mellemstads mellem de 7 og de 10 Kr., en Mellemstads, om hvilken jeg i øvrigt skal erkende, at jeg tror, at den i og for sig fra først af havde været nok saa heldig valgt som 7 Kr., og jeg betragter det ingenlunde som givet, at man ikke efter den Undersøgelse, som vil blive anstillet, kan komme til det Resultat at fastholde de i Loven af 1891 fastslaaede 10 Kr. eller komme til en anden Sats, der er højere end de 8 Kr. Spørgsmaalet ligger for mig ganske aabent, dersom man gaar ind paa denne Udsættelse til 1ste April 1896. Dertil kommer, at jeg, som jeg sidst udtalte, er mest stemt for den Afgørelse, som har størst Udsigt til at kunne føres igennem, og efter den Udtalelse, vi nu hørte fra den højtærede Finansminister, er jeg tilbøjelig til at tro, at det foreliggende Lovforslag maaste lettest vil føres igennem i den Sikkelse, det har, medens det maaste vanskeliggøre vil kunne føres igennem begge Rigsdagens Afdelinger i den Affattelse, det vilde saa gennem Vedtagelsen af Endringsforslaget. Jeg kan af disse Grunde ikke tilraade at stemme for Endringsforslaget, naagtet jeg som sagt anerkender den Smødefommen, der ligger i dets Fremkomst.

Reis: Ja, efter de Udtalelser, som nu ere faldne, saa vel fra den højtærede Minister som fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), kan jeg fatte mig i yderste Korthed, idet de Bemærkninger, jeg havde at gøre, i det væsentligste allerede ere fremkomne. Jeg har hilst Fremkomsten af det nærværende Lovforslag med Glæde, fordi jeg tror, at den Udsættelse, som Lovforslaget tilsigter at give med Forhøjelsen af Østtatten, var paa sin rette Plads efter de Erfaringer, som man har gjort med den nugældende Stat i de Aar, den har bestaaet. Med Hensyn til det fremkomne Endringsforslag, beklager jeg, derimod meget, at jeg ikke kan slutte mig til det. Jeg anerkender ligesom den ærede foregaaende Taler i allerhøjeste Grad den Smødefommen, som er vist fra det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Neergaard) og hans Meningsfællers Side, naar de have ment at kunne gaa med til en væsentlig Nedsættelse af Staten for det Halvaar, der er Tale om, men jeg finder det paa den anden Side noget uheldigt og maaste lidt paafaldende, at man har kunnet mene det hensigtsmæssigt for et halvt Aar at forandre den nuværende Satteløst fra 7 Kr. til 8 Kr. for derefter igen at overlade det til Fremtiden, hvilket